

ת"פ 21931/03/15 - מדינת ישראל נגד א א

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 21931-03-15 מדינת ישראל נ' אוקונב
בפני כבוד השופט בכיר דניאל בארי

המאשימה	בעניין: מדינת ישראל ע"י עו"ד אלקס ישראלוב נגד א א ע"י ב"כ עו"ד גבריאלי
הנאשם	

הכרעת דין

כ ל ל י:

1. התביעה מייחסת לנאשם שני אישומים שעניינם מערכת יחסים מעורערת בינו לבין אשתו הגב' י א (להלן: "המתלוננת").
2. הנאשם והמתלוננת התחתנו ברוסיה בנישואים אזרחיים לפני כשמונה שנים. לזוג ילדה בת 7. בני הזוג התגוררו בשכירות עובר לאירועים המפורטים בכתב האישום ברחוב 3404 מספר 19 ביפו (להלן: "הדירה").
3. באישום הראשון נטען כי ביום 6.3.15 סמוך לשעה 23:00 חזרה המתלוננת עם בתה לדירה. הנאשם בהיותו בגילופין פתח מגירות בפראות, שבר מראה ואמר למתלוננת שיזמין לה משטרה שינצלו אותה מינית במעצר, ישלח ערבים שיקברו אותה במדבר והחיים שלה יהיו גיהנום.
- בהמשך בסלון הדירה כשהילדה נמצאת בחדרה הסמוך, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שהיכה אותה שלוש פעמים באמצעות כף ידו הפתוחה בעורף בצוואר ובלסת.
4. באישום השני נטען כי כחודש לפני האירוע המתואר באישום הראשון בשעה 23:00 לערך, בהיותו בגילופין צעק הנאשם על המתלוננת ועל הילדה שיתנו לו את הכדורים שלו. משהשיבה המתלוננת כי

אינה יודעת היכן הכדורים, הנאשם תקף אותה בכך שהכה בה במצח.

בהמשך בסלון תקף הנאשם את המתלוננת פעם נוספת בכך שהטיח את ראשה בקיר. כתוצאה מהתקיפה נגרמה חבלה בדמות סימן כחול במצחה של המתלוננת.

5. בגין המעשים שתוארו לעיל יחסה התביעה לנאשם עבירה של תקיפת בן זוג באישום הראשון לפי סעיף 382 (ב) לחוק העונשין - תשל"ז, 1977 (להלן: "**החוק**") ותקיפה הגורמת חבלה ממשית לבן זוג, עבירה לפי סעיף 382(ג) לחוק באישום השני.

עובדות מוסכמות:

6. המתלוננת לא קיבלה אזרחות ישראלית אחרי הגעת המשפחה למדינת ישראל. הנאשם הינו אזרח ישראלי.

7. בתם של הנאשם והמתלוננת הלכה לגן המנוהל על ידי עדת התביעה הגב' ילנה באולין.

8. המתלוננת והנאשם אינם שולטים בשפה העברית אם כי נוכח התרשמותי מהחקירה המצולמת הנאשם מבין טוב יותר מהמתלוננת את השפה.

9. המתלוננת לא עבדה, הנאשם אשר עבד פרנס את המשפחה.

טענות ההגנה:

10. ב"כ הנאשם ביקשה שלא להאמין למתלוננת ולקבוע כי גירסתה הינה גירסה כבושה ומתפתחת ושהמניעים שלה להגשת התלונה הם מניעים פסולים.

11. הסניגורית מבקשת לקבוע כי היתה פגיעה ממשית בזכות ההיוועצות של הנאשם, כי הוא נחקר בשעות הלילה לא בשפתו וכי החקירה היתה מגמתית ובלתי הוגנת. הסניגורית הוסיפה כי ההודעה בכתב אינה תואמת את הדברים שנאמרו בחקירה כפי שעולה מההקלטה.

12. הסניגורית מבקשת לפסול את ההודעה ולחילופין לתת לה משקל מזערי.

13. ב"כ הנאשם טוענת למחדלי חקירה רבים כגון אי גביית עדות מבתם של בני הזוג בת ה- 7, אי עריכת עימות בין הנאשם למתלוננת וטוענת כי מחדלים אלה יש בהם להצדיק את זיכויו של הנאשם.

הערכת העדויות :

14. התרשמתי באופן חיובי מדברי המתלוננת ומעדת הגנתה שהעידה בפני.

כפי שיפורט בהמשך דברי המתלוננת מקבלים חיזוק מדברי הנאשם עצמו בהודעתו.

15. לא מצאתי ממש בטענות הסניגורית לענין חקירתו של הנאשם. הוסבר לנאשם על זכותו להיוועץ בעו"ד והוא חתם על הטופס המנוסח בעברית ערבית ואנגלית.

רצוי במקרים של חשוד שמדבר שפה אחרת לפרט כיצד הדברים הובהרו לחשוד. למרות האמור לעיל התרשמתי כי הנאשם הבין את הדברים ואף יזם בחקירתו להשיב בעברית על חלק מהשאלות וביקש להעזר במתורגמן כשדברים מסוימים לא היו נהירים לו. הנאשם ביקש להפסיק את החקירה עד הגעת מתורגמן ואכן כך נעשה בענינו.

16. לאחר שצפיתי והאזנתי לחקירתו של הנאשם התרשמתי כי היתה זו חקירה הוגנת שהתנהלה במסגרת הכללים שנקבעו לענין חקירת חשוד. זכותו של חוקר להציג שאלות נוקבות גם כאשר הנאשם מכחיש מעשה זה או אחר. זכותו של חוקר גם להדגים דברים כגון "כאפות" במיוחד כשמדובר בחשוד שאינו שולט ברזי השפה העברית.

17. באשר למחדלי חקירה לא מצאתי כל פגם באי חקירת ילדה בת 7 נוכח הראיות שנאספו בתיק. באשר ליתר הטענות אפשר לנהל כל חקירה בצורה טובה יותר אולם לא מצאתי כי הדברים שציינה הסניגורית פגעו בתקינותו של ההליך.

ראיות התביעה

18. הגב' ילנה בבאולין הגנתה של בת המתלוננת והנאשם מסרה כי היא מכירה את המשפחה כשלוש שנים. היא ציינה "**...יום אחד הגיעה המתלוננת לנן עם שטפי דם במצח אמרה לי שהוא הרביץ לה. אני אמרתי שאסור ככה לשחרר ידיים וצריך להעמיד דברים במקומם...**".

19. העדה ציינה כי עובר ל- 5.3.15 המתלוננת הגיעה אליה בוכיה ועם חפצים בידה וסיפרה לה שהנאשם איים עליה שידאג להעביר את בתם לשירות הרווחה וימסור אותה לערבים. בהמשך לאחר שזכרונה רוענן הוסיפה כי המתלוננת סיפרה לה שהנאשם ניער אותה הרביץ לה ואיים עליה.

20. בחקירתה הנגדית מסרה העדה כי המתלוננת בדרך כלל שמרה מרחק "כאשר זה קרה הכל התפרץ החוצה אלי" לגבי הסימנים על המצב היא ציינה "...היו סימנים כחולים בולטים בצד ימין של המצב עד כמה שאני זוכרת".

21. כפי שכבר ציינתי עדה זו עשתה עלי רושם אמין ביותר. היא אמרה למתלוננת שאסור להשלים עם אלימות ולוותה אותה למשטרה כשהיתה במצוקה. אין לי ספק כי דבריה בפני הם דברי אמת.

גירסת המתלוננת

22. המתלוננת סיפרה כי הגיעה לארץ עם הנאשם כשהיתה בחודש השישי להריונה במעמד תיירת. "בהתחלה הכל היה בסדר, הוא עבד, לאחר מכן הוא התחיל לשתות. גם ברוסיה הוא שותה מידי פעם, אבל שם עזב את השתייה ופה חזר לשתות..."

23. המתלוננת ציינה כי הנאשם השתמש נגדה באלימות כשהיה שתוי. המתלוננת מסרה כי סבלה את המעשים כיוון שמעמדה לא היה מוסדר וכיוון שהנאשם הבהיר לה שלא יאפשר לה לחזור לרוסיה עם הילדה.

24. לגבי האירוע נשוא האישום הראשון מסרה המתלוננת "...זה היה בלילה בין שישי לשבת, אני וביתי חזרנו הביתה בערך בשעה חמש שש, א היה כבר שתוי, הוא וחבר שלו אנדרי שתו..." המתלוננת מסרה כי נכנסה לחדר עם בתה "...בלילה הוא המשיך לצרוח ואמר בצרחות את אפילו לא יוצאת לשאול מה קורה איתי, יצאתי הוא כבר שבר את הראי שהיה בסלון וגם את השידה...פתחתי את הדלת טיפה, רציתי לצאת והוא עמד עם סכינים וצרח משהו...התחיל לצרוח אני אדבר עם ערבים ואני אסכם איתם ויקחו אותך למקום כלשהו ויקברו אותך..."

25. העדה מסרה כי הנאשם אמר לה שידאג שיכניסו אותה לבית הסוהר ויעיבר את בתם לעובדים סוציאליים אם לא תרצה להשאר עמו. העדה הוסיפה כי הנאשם אף היכה אותה עם שורש כף היד בפנים בלסת ובראש.

26. העדה הוסיפה כי הנאשם לא נתן לה לצאת מהבית עם בתה. בשלב זה אנדריי שיצא חזר הביתה וניסה להרגיע את הנאשם.

27. העדה מסרה כי בשבת נשארה בחדר בתה ויצאה רק כדי להכין אוכל לילדה, וביום ראשון הגיעה עם בתה לגן כשארזה חפצים ולקחה עמה מזוודה. העדה מסרה כי ילנה הגנת לוותה אותם למשטרה "...כל התקופה הזו גרנו אצל הלנה..."

28. לגבי האירוע באישום השני מסרה המתלוננת כי גם באותו לילה הנאשם שתה עם אנדרי, בשלב מסוים **"...א נכנס, לחדר בריצה עם עיניים מטורפות ואומר לילדה לאן הכנסת את התרופות"**, למרות שהיא ניסתה להסביר לנאשם שהילדה לא נגעה בתרופות **"...הוא הלך לכוון הילדה בצורה אגרסיבית ותפסתי החולצה באזור הצוואר והוא נתן לי מכות בראש ואני לא משחררת אותו כי פחדתי על הילדה..."**

29. בחקירתה הנגדית מסרה העדה כי לא ראתה את שבירת המראה על ידי הנאשם. העדה טענה כי מסרה שהנאשם החזיק בידו סכין ולא ידעה להסביר מדוע פרט זה לא מופיע בהודעה שמסרה.

30. העדה הכחישה מכל וכל שהשתמשה באליומות כלפי ביתה. היא גם הכחישה כי פגעה בעצמה. העדה אישרה כי גרה תקופה מסוימת בעפולה וזמן קצר בחולון לגבי חולון מסרה העדה **"...הוא זרק אותי מהבית..."**.

31. העדה מסרה כי סיפרה על השימוש בניס גיא על ידי הנאשם בהודעה השניה שמסרה במשטרה. העדה מסרה כי גם אנדרי וגם הנאשם היו מביאים את הסם.

גירסת הנאשם:

32. הנאשם מסר הודעה במשטרה והעיד בפני. בהודעתו המוקלטת (ת/1) מסר הנאשם כי המריבות בינו לבין אשתו מקורם בשימושו במשקאות חריפים. הנאשם אישר כי המתלוננת חוששת ממנו כשהוא שתוי.

33. במהלך חקירתו אישר הנאשם כי ביום שישי עובר למעצרו היה ויכוח קולני בינו לבין אשתו והוסיף כי יתכן ושכנים שמעו את הויכוח וסברו בטעות שהוא משתמש באליומות.

34. בהמשך הודה הנאשם כי בהיותו שתוי נתן למתלוננת שלוש כאפות ולקראת סוף הודעתו תיאר את הכאפות כמכות חלשות כפי שהדגים בפני גם במהלך עדותו בבית המשפט.

35. הנאשם הכחיש כי פגע במצח של המתלוננת וגרם לה לחבלות. הוא אישר כי ניסה לפתוח בעצבים מגירות וגרם לנפילת המראה ושבירתה.

36. הנאשם אישר כי היה לו ויכוח עם המתלוננת בנושא כדורים שלא מצא והסביר כי חשש שבתו הקטנה בלעה את הכדורים.

37. הנאשם הכחיש את האיומים המיוחסים לו ציין כי אינו זוכר מה הוא אמר למתלוננת כיון שהיה שיכור אך פסל את האיום הנטען ואמר כי לא יתכן שאמר דברים כאלה.
38. הנאשם מסר כי י מוסרת בדרך כלל דברי אמת והוסיף כי הוא התנצל מיד אחרי התקרית ביום שישי.
39. לאחר חקירתו הודה הנאשם בפני החוקר כי תפס את אשתו בפיה כדי למנוע ממנה לדבר (ת/2) . הנאשם לא טען בשום שלב כי אשתו מפעילה אלימות כלפי בתם.
40. בהודעתו בפני הדגיש הנאשם כי מעולם לא הרביץ למתלוננת. הוא טען כי ביום 6.3.15 אנדרי סיפר לו על יחסה השלילי של אשתו כלפי בתם **"אני עד רגע הזה שאני מספר לא שמעתי אף פעם במו אוזניי שהיא צורחת על הילדה אנשים סיפרו לי על כך..."**
41. הנאשם סיפר כי באותו ערב שמע את אשתו צועקת על הילדה. הנאשם אמר כי היא והמתלוננת יצאו מהחדר **"...ואני האמת לא בכוח, נתתי לה שלוש כאפות חלשות על מנת שהיא תרגע"**.
42. כשנשאל על הסימנים הכחולים שהגנת ראתה על מצחה של המתלוננת, מסר הנאשם בחקירתו הנגדית **"...י לא פעם ולא פעמיים בנוכחותי היתה נכנסת להיסטריה...אני עכשיו לא מדבר על הסימנים הכחולים. היא היתה נכנסת להיסטריה היתה תופסת את עצמה בשיער, היתה חונקת את עצמה, יכול להיות כי אנדריי ראה, כי היא משכה את עצמה בחוזקה בשיער וזה היה באזור של הפינה המדוברת..."**.

עדי ההגנה:

43. מטעם הנאשם העידו מר חמיס דלק שמשכיר לו את דירתו וכן חברו אנדריי איונוב. מר חמיס העיד כי ראה את המתלוננת צועקת ומרביצה לבתם וציין **"לפעמים הוא ראה אותה כשהיא צועקת ומרביצה ובגלל זה היה רב איתה בצעקות לא בידיים...."**
44. הודעתו של מר אנדריי איונוב הוגשה וסומנה **ס/2** בהודעתו שנמסרה ב- 12.3.15 מסר העד כי היה מתח בין הנאשם לאשתו על רקע אי קיום יחסי אישות ביניהם. העד מסר כי לא ראה אלימות, מצד הנאשם כלפי אשתו **"...היו מקרים שהוא ניסה אולי, אבל אני הרגתי אותו ומנעתי ממנו..."** **"...אני תמיד עוזר לה אם הוא מנסה משהו ותשאל אותה בעצמך וגם את הבת שלה שאני לצידה..."**.

45. העד אישר כי הנאשם שבר חפצים בבית אך טען כי זה בעקבות מריבה עימו "**...הוא שבר חפצים בגלל המריבה בינינו...**" העד אישר כי השתמש בנייס גיא עם הנאשם וציין כי זה היה חד פעמי.

46. העד לא מסר דבר על צעקות או אלימות מצד המתלוננת כלפי בתה הוא אישר כי היו ויכוחים בין הנאשם למתלוננת וטען כי באחד האירועים היה בשירותים ובשני יצא מהבית.

47. גם בפני עד זה ציין כי לא ראה את המתלוננת צועקת או מרביצה לילדה. כהמשך מסר כי שמע את המתלוננת אומרת לבתה "**...אני אהרוג אותך אם תנעי בדברים שלי...**".

סיכום:

48. הנאשם מסר בפני גירסה כבושה לענין סיבת המריבה ביום שישי לפני מעצרו. אני קובע כי הוא שיקר לגבי יחסה של המתלוננת כלפי בתו. מר חמיס מסר דברים לא נכונים כשטען שראה את המתלוננת מרביצה לבתה בנוכחות הנאשם.

49. דברי מר איונוב מחזקים את דברי המתלוננת. עד זה ראה את הנזק שנגרם לרכוש היה עד למריבות ונסיונות תקיפה של הנאשם. הוא גם אישר את השימוש בנייס גיא עם הנאשם. העד ניסה לסייע לחברו כאשר טען כי לא ראה את הפגיעה במצב המתלוננת.

50. נוכח דבריהם המהימנים של המתלוננת, הגנת ודברי הנאשם עצמו בחקירתו במשטרה אני קובע כי התביעה הוכיחה את המעשים המיוחסים לנאשם בכתב האישום.

51. התביעה לא יחסה לנאשם עבירת איומים ובצדק עשתה כן. נוכח מצבו של הנאשם שהיה שתוי ספק אם יכול היה לגבש כוונה מיוחדת של איומים.

52. הנאשם נחקר על החבלה שגרם גם במשטרה וגם בפני ולכן אין לטעון כי הגנתו קופחה כיון שעבירה זו לא הוזכרה במפורש באזהרה.

53. לסיכום הנאשם מורשע בכל העבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ד' כסלו תשע"ו, 16 נובמבר 2015, במעמד הצדדים